

บรรณานุกรม

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.

แผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2554. กรุงเทพฯ

วิสุทธิ จิระดำเกิง, 2552, การบริหารงานก่อสร้าง. กรุงเทพฯ : บริษัท วรรณกวี จำกัด

รัชต์ ชมภูนิช, 2553. ช่างคิด ช่างเขียน ช่างเรียน สถาปัตย์. กรุงเทพฯ : บริษัท ลายเส้น พับลิชชิ่ง จำกัด

สภาสถาปนิก, กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสถาปัตยกรรมควบคุม พ.ศ.2542, กรุงเทพฯ : บริษัท ลายเส้น พับลิชชิ่ง จำกัด

สภาสถาปนิก, การประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม พ.ศ.2545, กรุงเทพฯ : บริษัท ลายเส้น พับลิชชิ่ง จำกัด

สภาสถาปนิก, จรรยาบรรณแห่งวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม พ.ศ.2545, กรุงเทพฯ : บริษัท ลายเส้น พับลิชชิ่ง จำกัด

CM49, 2553. จากเสาเข็มถึงหลังคา. กรุงเทพฯ : บริษัท ลายเส้น พับลิชชิ่ง จำกัด

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับคุณลักษณะของสถาปนิกที่องค์กรต้องการ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง □ หรือเติมข้อความลงในช่องว่างให้ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

ข้อ	รายการ	ระดับสำคัญ				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1.	มีความละเอียดรอบคอบต่องานที่ทำ	☐				
2.	มีระเบียบวินัย	☐				
3.	มีความสามารถเป็นทั้งผู้นำและผู้ตาม	☐				
4.	รักและเสียสละ เพื่อพัฒนาท้องถิ่นต่างจังหวัด	☐				
5.	มีรสนิยมทางศิลปะที่ดี และรู้จักพัฒนารสนิยมให้เป็นที่ยอมรับของสังคม	☐				
6.	คำนึงถึงผลกระทบต่อเมือง และสภาพแวดล้อม รวมถึงสภาพสังคม วัฒนธรรม ของท้องถิ่น	☐				
7.	มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ที่ดี (Creative Thinking)	☐				
8.	มีทักษะในการคิดเชิงพินิจวิเคราะห์ (Critical Thinking) ในการทำงาน	☐				
9.	มีทักษะในการถ่ายทอดความคิด และนำเสนองาน อย่างมีประสิทธิภาพ	☐				
10.	มีทักษะในการใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมในการช่วยวาดรูปหรือออกแบบ	☐				
11.	มีทักษะในการวิจัย	☐				
12.	มีวิสัยทัศน์ที่ดี และปรับปรุงความรู้ความสามารถอยู่ตลอดเวลา	☐				
13.	การรู้จักเสียสละแบ่งปันและให้ความสำคัญต่อผู้อื่น	☐				
14.	เข้าใจหลักการบริหารธุรกิจ	☐				
15.	คำนึงถึงการสร้างสรรค์งานที่มีคุณภาพมากกว่าค่าตอบแทน	☐				
16.	มีประสบการณ์ในการฝึกงานจริง	☐				
17.	มีการทำงานที่เป็นระบบ (Systematic)	☐				

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง หรือเติมข้อความลงในช่องว่างให้ตรงกับสภาพความเป็นจริง

1. เพศ ชาย หญิง
2. อายุ น้อยกว่า 25 ปี 25-35 ปี 36-45 ปี
 46-55 ปี มากกว่า 55 ปี
3. อาชีพ .....
 ตำแหน่ง .....
 ระยะเวลาในการทำงาน .....ปี
4. ชื่อ .....
5. เบอร์โทรศัพท์.....
6. E-mail address .....

6. ความสนใจในหลักสูตร สถาปัตยกรรมศาสตร์บัณฑิต

ข้อ	รายการ	ระดับความสนใจ				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1.	ท่านสนใจเรียนหลักสูตรนี้					
2.	หากมีการเปิดการเรียนการสอนหลักสูตรนี้ ท่านจะแนะนำให้คนรู้จักเรียนต่อไป					
3.	ท่านจะเลือกเรียนหลักสูตรนี้ถ้าหากมีงานรองรับ					
4.	เห็นด้วย ถ้าหากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จะเปิดทำการเรียนการสอนหลักสูตรสถาปัตยกรรมศาสตร์บัณฑิต					
5.	ท่านคิดว่าหลักสูตรนี้จะทำให้ท่านมีอาชีพที่ดีในอนาคต					

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับเหตุผลในการเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัย

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

ข้อ	รายการ	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1.	ชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย					
2.	คุณภาพทางการศึกษาของมหาวิทยาลัย					
3.	การแนะนำจากผู้ปกครอง					
4.	การแนะนำจากเพื่อน					
5.	การแนะนำจากรุ่นพี่					
6.	การแนะนำจากครูในโรงเรียน					
7.	การประชาสัมพันธ์จากมหาวิทยาลัย					
8.	การให้โควตาล่วงหน้าก่อน Admission					
9.	สถานศึกษาอยู่ใกล้ที่พักอาศัย					
10.	ความเหมาะสมด้านค่าใช้จ่าย					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสำรวจ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง หรือเติมข้อความลงในช่องว่างให้ตรงกับสภาพความเป็นจริง

7. เพศ ชาย หญิง

8. ศาสนา พุทธ อิสลาม คริสต์ อื่น ๆ

(ระบุ).....

9. โรงเรียน

.....

10. กำลังศึกษาอยู่ในแผนการเรียน

วิทยาศาสตร์ ศิลป์-คำนวณ

ศิลป์-ภาษา อื่น ๆ

(ระบุ).....

11. เกรดเฉลี่ยสะสม

.....

12. ชั้นมัธยมศึกษาปีที่

.....

ภาคผนวก ข
ความคิดเห็นผู้ทรงคุณวุฒิ

อาจารย์ นิธิ สถาปิตานนท์

ประธานกรรมการผู้จัดการ บริษัท สถาปนิก 49 จำกัด / ศิลปินแห่งชาติ

1. ปัจจุบันมีหลายสถาบันการศึกษาได้เปิดสอนสถาปัตยกรรมและได้สร้างบัณฑิต

สถาปัตยกรรมออกมาเป็นจำนวนมากกว่า 5,000 คนปี ท่านคิดว่า การเรียนการสอนคณะสถาปัตยกรรมในยุคปัจจุบันยังมีความจำเป็นกับสังคมไทยหรือไม่อย่างไร ?

ความเห็น : ผมไม่มีข้อมูลทางตัวเลขว่า ต้องสร้างบัณฑิตสถาปัตยกรรมออกมาปีละกี่คน จึงจะพอเพียงกับความต้องการในตลาด แต่จากการที่ได้สัมผัสจากการทำงานในวิชาชีพมีความรู้สึก ว่า ผลิตบัณฑิตออกมาเท่าไรก็ไม่เคยพอ เพราะทุกครั้งที่ขาดสถาปนิกในที่ทำงาน เราเปิดรับสมัครสถาปนิกที่มีประสบการณ์ หรือ มีความชำนาญการเฉพาะทาง ในวงการมักจะหาไม่ได้ ผมขอวิเคราะห์ให้ทราบถึงสาเหตุที่วงการของเราขาดแคลนกำลังคน มีดังนี้

- 1.1 อาชีพสถาปนิก เป็นอาชีพที่ต้องมีจิตใจรักที่จะทำงานด้านนี้ มีความอดทนสูง ต้องมีพัฒนาการด้านความคิดและมีมืออย่างต่อเนื่อง และที่สำคัญต้องมีคุณธรรมจริยธรรม อยู่ภายใต้จรรยาบรรณของการประกอบวิชาชีพ บัณฑิตที่จบมาใหม่ๆ ถ้าไม่ผ่านเงื่อนไขเหล่านี้ก็ท้อแท้ ไปต่อในสายวิชาชีพไม่ได้มากกว่าครั้งที่เลิกวิชาชีพนี้ไป เมื่อทำงานไปได้ 5-10 ปี ยิ่งถ้า 20 ปีผ่านไปอาจเหลือเพียง 10-20 % เท่านั้น
- 1.2 สถาบันที่สอนวิชานี้มีมากมายในประเทศไทย แต่ละสถาบันก็มีหลักสูตรคล้ายๆ กัน คือ ปลูกฝังให้บัณฑิตทุกคนเป็นสถาปนิกสายออกแบบ บัณฑิตทุกคนที่จบการศึกษามากก็มุ่งหวังจะทำงานออกแบบได้ หรือ ได้รับความไว้วางใจให้ออกแบบได้ แต่ในทางปฏิบัติจริงๆ แล้วเด็กที่เดินมาหาเรา เราไม่ต้องการสถาปนิกนักออกแบบทั้งหมด ใน 10 คนที่เดินมาเราอาจเลือกได้ Designer สัก 1 คน นอกจากนั้นเราอาจได้คนมาช่วยดูแลด้านเทคนิคอื่นๆ เช่น ช่วยออกแบบรายละเอียด ช่วยเขียนแบบก่อสร้าง ช่วยทำ Spec ช่วยคำนวณราคา ช่วยประสานงานกับลูกค้า ช่วยตรวจแบบ ช่วยไปดูงานก่อสร้าง ช่วยบริหารจัดการต่างๆ ฯลฯ บัณฑิตใหม่ๆ เมื่อมุ่งหวังว่า จะได้ออกแบบและไม่ได้ออกแบบ หรือ ออกแบบไปแล้ว ไม่เป็นที่พอใจของ

เจ้านายหรือผู้มาว่าจ้าง บัณฑิตใหม่เหล่านี้ก็เกิดอาการท้อแท้ และเลิกพากันไป ไปทำงานสายวิชาชีพอื่นมิให้เห็นอยู่ทุกยุคทุกสมัย

1.3 ในวิชาชีพของพวกเรา เราขาดผู้ชำนาญการในหลายๆ เรื่องตามที่กล่าวมาแล้ว เราขาดช่างเขียนแบบที่เก่งๆ หรือจะเรียกสถาปนิกเขียนแบบก็คงจะได้ เราเคยมีสถาบันการศึกษาผลิตบุคลากรเหล่านี้ ป้อนตลาดในวงการในปัจจุบันเราไม่มี ทุกคนพยายามพัฒนาตนเองไปเป็นสถาปนิกนักร้องแบบหรืออยากให้สังคมยกย่องเขาว่าเป็นสถาปนิกกันไปหมด เราขาดนักบริหารจัดการในวิชาชีพ หรือคนที่ทำหน้าที่ Project Management คนที่เรียนจบสายสถาปัตย์มาก็ต้องมาเรียนรู้ด้วยตัวเองอีก 5-10 ปี จึงจะทำงานประเภทนี้ได้

1.4 หลายๆ สถาบันมุ่งแต่จะเปิดสอนและผลิตบัณฑิตให้ได้จำนวนมาก แต่ไม่เคยคิดเลยว่า จะหาครูที่มีคุณภาพมีประสบการณ์ไปสอนได้อย่างไร วิธีแก้ปัญหาที่เหมือนๆ กันคือ เปิดสอนหลักสูตรที่เหมือนๆ กัน ผลิตบัณฑิตออกมาเหมือนๆ กันทั้งประเทศ ในขณะที่ตลาดไม่ต้องการอย่างนั้นเลย

2. ประเทศไทยได้เข้าร่วมประชาคมอาเซียน ในอนาคตสถาปนิกต่างชาติจะสามารถเข้ามาประกอบอาชีพสถาปัตยกรรมประเทศไทยได้นั้น ท่านมีความเห็นอย่างไรและคิดว่าสถาปนิกไทยต้องปรับตัวกับความเปลี่ยนแปลง อย่างไร?

ความเห็น : ผมคิดว่าเราคงหลีกเลี่ยงไม่ได้ มันเป็นกระแสสังคมในโลก ประเทศไทยเราอยู่โดดเดี่ยวไม่ได้ เราก็ต้องเปิดรับและเตรียมตัวที่จะสู่โลกเสรีนี้ บัณฑิตในยุคใหม่ ก็ต้องทำความเข้าใจในการดำเนินธุรกิจในยุคใหม่นี้ เราเป็นคางคกในกะลาเหมือนยุคเก่าๆ ไม่ได้แล้ว ต้องเรียนรู้เรื่องภาษาที่ 2-3 เพิ่มมากขึ้น ต้องติดตาม Trend ของงานสถาปัตยกรรมในโลกให้มากขึ้น สถาปนิกไทยเรายังอ่อนแอเรื่องบริหารจัดการ เรื่องการตลาด เรื่องการทำสัญญา เรื่องงานเอกสาร กฎหมาย และการบริหารด้านการเงิน ซึ่งคงต้องมีเรื่องต้องสอน ต้องให้เรียนรู้กันอีกมากมาย

3. สถาบันการศึกษาที่เปิดสอนหลักสูตรสถาปัตยกรรมต้องปรับตัวอย่างไรบ้าง และควรผลิตบัณฑิตที่มีความเชี่ยวชาญแบบไหนจึงจะเป็นที่ต้องการของสังคม ?

ความเห็น : ผมได้อธิบายไปแล้ว ในข้อ 1-2

4. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครจะเปิดหลักสูตรสถาปัตยกรรมบัณฑิต (สท.บ) โดยมีจุดเด่นในด้าน เทคโนโลยีการก่อสร้าง มุ่งเน้นพัฒนา “บัณฑิตที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในวัสดุท้องถิ่นและการก่อสร้าง สามารถคิดและแก้ไขปัญหาในพื้นที่ได้ ผ่านการเรียนรู้จากประสบการณ์การทำงานจริงร่วมกับชุมชน (Community Base)” ท่านมีความเห็นอย่างไร ?

ความเห็น : ดูปรัชญาของการเปิดหลักสูตรใหม่ ถ้าทำได้ตามที่ตั้งใจไว้ก็จะดีมาก ในปัจจุบันหลายๆ แห่งยังมองข้ามเรื่องพวกนี้ไป ส่วนใหญ่มุ่งเน้นแต่เรื่องเทคโนโลยีใหม่ มุ่งเน้นแต่เรื่องการก้าวไปสู่สากล ทุกคนอยากเข้ามาทำงานในเมืองใหญ่ ความคิดที่จะทำงานร่วมกับชุมชนไม่มีเลย ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ต่างจังหวัดของเราพัฒนาไปช้ามาก ผมเชื่อว่าในอนาคตข้างหน้า จังหวัดต่างๆ จำเป็นต้องพัฒนา เกิดเป็นเมือง เป็นชุมชนที่ใหญ่ขึ้นเราต้องการสถาปนิกอีกเป็นจำนวนมากไปร่วมพัฒนาด้วย

5. รูปแบบในการเรียนการสอนแบบ “สร้างกรอบงานออกแบบจากการเรียนรู้ปัญหาจริง และร่วมลงมือปฏิบัติกับชุมชน” จะเป็นการสร้าง “ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง” ซึ่งเป็นเรื่องที่ใหม่มากในวงการ สถาปัตยกรรมและสังคมไทย ท่านคิดว่าแนวทางการเรียนการสอนแบบดังกล่าวจะเป็นประโยชน์กับสังคมและเป็น “ทางเลือก” ในวิชาชีพสถาปัตยกรรมหรือไม่ อย่างไร

ความเห็น : ผมตอบไปบ้างแล้วในข้อ 4 ถ้าคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พระนคร มีนโยบายจะสร้างกรอบเช่นนี้ และสร้างผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางได้จริงๆ ผมขอสนับสนุนเต็มที่ คงต้องปลูกฝังนักศึกษาทุกคนตั้งแต่ปี 1 ให้เข้าใจในปรัชญาข้อนี้ มิฉะนั้นเด็กทุกคนก็ยิ่งหลงไหลแสงสีของเมืองใหญ่ๆ เช่น กรุงเทพฯ ไม่คิดที่จะออกไปช่วยพัฒนาหรือปฏิบัติกับชุมชน

6. ข้อเสนอแนะหรือความคิดเห็นอื่นๆ ในหลักสูตรสถาปัตยกรรมศาสตร์บัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ความเห็น : สนับสนุนเต็มที่ที่จะเปิดหลักสูตรใหม่นี้ แต่อยากให้ตั้งสติให้แน่วแน่ว่าจะสร้างบัณฑิตแบบไหนที่ไม่ซ้ำกับสถาบันอื่นๆ และจะปลูกฝังหรือป้องกันอย่างไร ไม่ให้เด็กๆ คิดเหมือนกับบัณฑิตที่จบมาจากสถาบันที่มีอยู่ก่อนแล้ว

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รัชต์ ชมภูนิช

คณบดีคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

1. ปัจจุบันมีหลายสถาบันการศึกษาได้เปิดสอนสถาปัตยกรรมและได้สร้างบัณฑิตสถาปัตยกรรมออกมาเป็นจำนวนมากกว่า 1,500 คน/ปี ท่านคิดว่าการเรียนการสอนคณะสถาปัตยกรรมในยุคปัจจุบัน ยังมีความจำเป็นกับสังคมไทยหรือไม่ อย่างไร

ความเห็น : “ คิดว่ายังมีความจำเป็นเพราะหลายสถาบันยังคงผลิตนักศึกษาวิชาชีพสถาปัตยกรรมออกมาและยังมีนักศึกษาเข้ามาสมัครเรียนในสาขาเป็นจำนวนมาก ในเรื่องสภาวะการมีงานทำ ช่วงที่ผ่านมาจะพบว่าเศรษฐกิจในประเทศจะไม่ค่อยดีมากนัก ส่งผลให้งานที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบสถาปัตยกรรมไม่ค่อยมีมากนัก นักศึกษาที่จบไปบางส่วนจึงต้องไปทำงานในสายงานประเภทอื่น อาทิ การเขียนแบบ ประมาณราคา คุมงานก่อสร้าง หรือแม้จะไม่ได้ทำงานวิชาชีพสถาปัตยกรรมแต่นักศึกษาที่จบไปทุกคนก็มีงานทำสามารถประยุกต์เรียนรู้ที่ได้จากวิชาที่เรียนไปใช้อย่างหลากหลาย อาทิ ด้านกราฟิก ออกแบบผลิตภัณฑ์ ออกแอนด์เซอร์ โฆษณา ซึ่งงานที่ทำนั้นก็อยู่บนพื้นฐานการออกแบบ ดังนั้นจึงคิดว่าวิชาชีพสถาปัตยกรรมยังเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานทั้งภาครัฐและเอกชน ”

2. ประเทศไทยได้เข้าร่วมประชาคมอาเซียน ในอนาคตสถาปนิกต่างชาติจะสามารถเข้ามาประกอบอาชีพสถาปัตยกรรมในประเทศไทยได้นั้น ท่านมีความเห็นอย่างไรและคิดว่าสถาปนิกไทยต้องปรับตัวกับความเปลี่ยนแปลง อย่างไร

ความเห็น : “ เรื่องภาษา เป็นเรื่องที่สำคัญอย่างมากเพราะถ้าหากสถาปนิกไทยไม่สามารถสื่อสารกับคนต่างประเทศได้ ก็จะไม่สามารถทำงานร่วมกับใครได้ ดังนั้นภาษาจึงมีความจำเป็นกับการทำงานในอนาคต ข้อเสนอแนะดังกล่าวไม่ได้ใช้กับสถาปนิกที่กำลังจะจบใหม่เท่านั้นแต่สถาปนิกที่จบไปแล้วก็ควรมีการพัฒนาความรู้ทางวิชาชีพควบคู่กับการพัฒนาภาษาร่วมกันไปอย่างสม่ำเสมอ ”

3. สถาบันการศึกษาที่เปิดสอนหลักสูตรสถาปัตยกรรมต้องปรับตัวอย่างไรบ้าง และควรผลิตบัณฑิตที่มีความเชี่ยวชาญแบบไหนจึงจะเป็นที่ต้องการของสังคม

ความเห็น : “ ควรให้ความสำคัญกับงานเทคโนโลยีการก่อสร้างอาคาร อุตสาหกรรม ความเป็นไทย วัสดุท้องถิ่นที่แสดงถึงความเป็นไทยท้องถิ่น เพื่อสร้างความแตกต่างในพื้นที่ และสร้างความแตกต่างให้กับชาวต่างชาติที่เข้ามาทำงานในประเทศไทย เพื่อแสดงให้เห็นถึงความเอกลักษณ์ความเป็นสถาปัตยกรรมไทยอย่างชัดเจนและควรพานักศึกษาลงพื้นที่ศึกษาจากพื้นที่จริง เช่น การวางแผนงานก่อสร้าง การสร้างความร่วมมือร่วมกับหน่วยงานท้องถิ่น ควรเรียนเชิญผู้เชี่ยวชาญมาบรรยาย เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้การออกแบบจากประสบการณ์การทำงานจริงมากกว่า การเรียนรู้ในตำรา ”

4. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครจะเปิดหลักสูตรสถาปัตยกรรมศาสตร์บัณฑิต (สถ.บ) โดยมีจุดเด่นในด้านการทำงานร่วมกับชุมชนและหน่วยงานท้องถิ่น มุ่งเน้นพัฒนา “บัณฑิตที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในการวางแผนการก่อสร้างและการออกแบบร่วมกับชุมชนท้องถิ่น เข้าใจถึงวิถีชีวิต อุตสาหกรรมและวัสดุท้องถิ่น สามารถคิดและแก้ไขปัญหาในพื้นที่ได้ ผ่านการเรียนรู้จากประสบการณ์การทำงานจริงร่วมกับชุมชน (Area-Based)” ท่านมีความเห็น อย่างไร

ความเห็น : “ ถ้าทำได้จริงคงดีเพราะสถาปนิกในหน่วยงานท้องถิ่นยังเป็นที่ต้องการอีกมาก อีกทั้งในอนาคตหน่วยงานท้องถิ่นคงเปิดรับตำแหน่งรับบุคลากรประเภทดังกล่าวเพื่อไปทำการออกแบบและวางแผนงานก่อสร้างร่วมกับท้องถิ่น ”

5. รูปแบบในการเรียนการสอนแบบ “สร้างกรอบงานออกแบบจากการเรียนรู้ปัญหาจริงและร่วมลงมือปฏิบัติกับชุมชน” จะเป็นการสร้าง “ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง” ซึ่งเป็นเรื่องที่ใหม่มากในวงการสถาปัตยกรรมและสังคมไทย ท่านคิดว่าแนวทางการเรียนการสอนแบบดังกล่าว จะเป็นประโยชน์กับสังคมและเป็น “ทางเลือก” ในวิชาชีพสถาปัตยกรรมหรือไม่ อย่างไร

ความเห็น : “ ไม่แน่ใจว่าจะทำได้จริงหรือไม่ ถ้าจำมุ่งเน้นในแนวทางดังกล่าว สถาบันการศึกษาต้องประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่ดูแลเชิงพื้นที่เป็นอย่างดี

เพื่อให้ัักศึกษาที่เรียนจบไปสามารถฝึกงานร่วมกับหน่วยงานนั้นๆ ถ้าทำได้จริงจะ
เป็นประโยชน์กับทุกภาคส่วน ”

6. ข้อเสนอแนะหรือความคิดเห็นอื่น ๆ ในหลักสูตรสถาปัตยกรรมศาสตร์บัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ความเห็น : “ ในช่วงแรกถ้ายังขาดแคลนบุคลากรควรหาผู้มีความรู้ความ
เชี่ยวชาญในด้านสถาปัตยกรรมมาช่วยบรรยายจะเป็นประโยชน์กับักศึกษาและ
อาจารย์ผู้สอน ความมีความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นๆให้มากๆ ”

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไชศรี ภัคดีสุขเจริญ
หัวหน้าภาควิชาการวางแผนภาคและเมือง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1. ปัจจุบันมีหลายสถาบันการศึกษาได้เปิดสอนสถาปัตยกรรมและได้สร้างบัณฑิตสถาปัตยกรรมออกมาเป็นจำนวนมากกว่า 1,500 คน/ปี ท่านคิดว่าการเรียนการสอนคณะสถาปัตยกรรมในยุคปัจจุบัน ยังมีความจำเป็นกับสังคมไทยหรือไม่ อย่างไร

ความเห็น : “ มีความจำเป็นอย่างมากเพราะปัจจุบันยังเป็นวิชาชีพที่มีความขาดแคลนแต่ควรมีความรู้แล้วความเข้าใจเฉพาะด้าน ไม่ควรเน้นเฉพาะด้านการออกแบบ แต่ควรสร้างความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน อาทิ การวางแผนพัฒนาเมือง การเขียนแบบเคลียร์แบบ การวางแผนควบคุมงานก่อสร้าง การบริหารโครงการและการทำงานร่วมกับชุมชน ”

2. ประเทศไทยได้เข้าร่วมประชาคมอาเซียน ในอนาคตสถาปนิกต่างชาติจะสามารถเข้ามาประกอบอาชีพสถาปัตยกรรมในประเทศไทยได้นั้น ท่านมีความเห็นอย่างไรและคิดว่าสถาปนิกไทยต้องปรับตัวกับความเปลี่ยนแปลง อย่างไร ?

ความเห็น : “ รู้จักตัวเองให้มากขึ้น เข้าใจในวัฒนธรรมและวัสดุท้องถิ่นแบบไทยๆ เข้าใจในเทคโนโลยีการก่อสร้าง เอกลักษณะ บริบทเชิงพื้นที่ อัตลักษณ์ของแต่ละท้องถิ่น สุดท้ายคือเรื่องภาษา ”

3. สถาบันการศึกษาที่เปิดสอนหลักสูตรสถาปัตยกรรมต้องปรับตัวอย่างไรบ้าง และควรผลิตบัณฑิตที่มีความเชี่ยวชาญแบบไหนจึงจะเป็นที่ต้องการของสังคม ?

ความเห็น : “ ควรพานักศึกษาลงพื้นที่เพื่อศึกษาจากงานจริงเพื่อสร้างประสบการณ์ในการทำงาน เช่น การลงพื้นที่ทำงานออกแบบพัฒนาพื้นที่ร่วมกับชุมชน ควรมีการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานท้องถิ่นให้มากและควรเชิญผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญมาสอนเทคนิคและวิธีการในการทำงานจริงเพื่อสร้างกระบวนการและประสบการณ์จากการทำงานจริงมากกว่าเรียนรู้จากในตำราเอกสาร ”

4. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครจะเปิดหลักสูตรสถาปัตยกรรมศาสตร์บัณฑิต (สถ.บ) โดยมีจุดเด่นในด้านการทำงานร่วมกับชุมชนและหน่วยงานท้องถิ่น มุ่งเน้นพัฒนา “บัณฑิตที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในการวางแผนการก่อสร้างและการออกแบบร่วมกับชุมชนท้องถิ่น เข้าใจถึงวิถีชีวิต อัตลักษณ์และวัสดุท้องถิ่น สามารถคิดและแก้ไขปัญหาในพื้นที่ได้ ผ่านการเรียนรู้จากประสบการณ์การทำงานจริงร่วมกับชุมชน (Area-Based)” ท่านมีความเห็น อย่างไร

ความเห็น : “ ดีมากเพราะสถาปนิกในหน่วยงานท้องถิ่นยังเป็นที่ต้องการอีกมาก อีกทั้งในอนาคตหน่วยงานท้องถิ่นจำเป็นต้องเปิดรับตำแหน่งรับบุคลากรประเภท ดังกล่าวเพื่อไปทำการออกแบบและวางแผนงานก่อสร้างร่วมกับท้องถิ่น ”

5. รูปแบบในการเรียนการสอนแบบ “สร้างกรอบงานออกแบบจากการเรียนรู้ปัญหาจริงและร่วมลงมือปฏิบัติกับชุมชน” จะเป็นการสร้าง “ ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง ” ซึ่งเป็นเรื่องใหม่มากในวงการสถาปัตยกรรมและสังคมไทย ท่านคิดว่าแนวทางการเรียนการสอนแบบดังกล่าว จะเป็นประโยชน์กับสังคมและเป็น “ทางเลือก” ในวิชาชีพสถาปัตยกรรมหรือไม่ อย่างไร

ความเห็น : “ เห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งกับแนวทางดังกล่าวเพราะทางภาควิชาการวางแผนภาคและเมือง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กำลังสร้างมิติในการออกแบบให้ออกมาในแนวทางดังกล่าว สถาบันการศึกษาควรประสานความร่วมมือกับหน่วยงานพื้นที่ นักศึกษาควรลงทำงานร่วมกับชุมชน ตลอดจนควรฝึกงานร่วมกับหน่วยงานท้องถิ่น ”

6. ข้อเสนอแนะหรือความคิดเห็นอื่น ๆ ในหลักสูตรสถาปัตยกรรมศาสตร์บัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ความเห็น : “ สร้างความร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆให้มากขึ้นเพื่อจะได้สามารถสร้างองค์ความรู้ต่างๆได้เยอะๆควรเชิญผู้เชี่ยวชาญในด้านสถาปัตยกรรมและมิติทางสังคมมาช่วยบรรยายจะเป็นประโยชน์กับนักศึกษาและอาจารย์ผู้สอน ”

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษณทิพย์ พานิชภัคดี

หัวหน้าภาควิชาการเคหการ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1. ปัจจุบันมีหลายสถาบันการศึกษาได้เปิดสอนสถาปัตยกรรมและได้สร้างบัณฑิตสถาปัตยกรรมออกมาเป็นจำนวนมากกว่า 1,500 คนปี ท่านคิดว่าการเรียนการสอนคณะสถาปัตยกรรมในยุคปัจจุบัน ยังมีความจำเป็นกับสังคมไทยหรือไม่ อย่างไร

ความเห็น : “ คิดว่ายังขาดแคลนเพราะเป็นวิชาชีพเฉพาะทางไม่สามารถทดงานทดแทนกันได้เนื่องจากต้องมีสภาพวิชาชีพควบคุมจึงทำให้วิชาชีพดังกล่าวขาดแคลน แต่ควรมีความรู้แล้วความเข้าใจเฉพาะด้าน ไม่ควรเน้นด้านการออกแบบ ควรสร้างความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน อาทิ การวางแผนพัฒนาที่อยู่อาศัย การเขียนแบบควบคุมงานก่อสร้าง เทคโนโลยีท้องถิ่นและการทำงานร่วมกับชุมชน ”

2. ประเทศไทยได้เข้าร่วมประชาคมอาเซียน ในอนาคตสถาปนิกต่างชาติจะสามารถเข้ามาประกอบอาชีพสถาปัตยกรรมในประเทศไทยได้นั้น ท่านมีความเห็นอย่างไรและคิดว่าสถาปนิกไทยต้องปรับตัวกับความเปลี่ยนแปลง อย่างไร

ความเห็น : “ เข้าใจในวัฒนธรรมและวิถีท้องถิ่นแบบไทยๆ เข้าใจในเทคโนโลยีการก่อสร้าง เอกลักษณ์ บริบทเชิงพื้นที่ อัตลักษณ์ของแต่ละท้องถิ่น สุดท้ายคือเรื่องภาษา ”

3. สถาบันการศึกษาที่เปิดสอนหลักสูตรสถาปัตยกรรมต้องปรับตัวอย่างไรบ้าง และควรผลิตบัณฑิตที่มีความเชี่ยวชาญแบบไหนจึงจะเป็นที่ต้องการของสังคม ?

ความเห็น : “ ควรพาเด็กลงพื้นที่ศึกษางานจริง เช่น การลงพื้นที่ทำงานออกแบบร่วมกับชุมชน ควรประสานความร่วมมือกับหน่วยงานท้องถิ่น ควรเชิญผู้เชี่ยวชาญมาสอน สร้างกระบวนการเรียนรู้จากประสบการณ์การทำงานจริงมากกว่าเรียนรู้จากในตำรา ”

4. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครจะเปิดหลักสูตรสถาปัตยกรรมศาสตร์บัณฑิต (สถ.บ) โดยมีจุดเด่นในด้านการทำงานร่วมกับชุมชนและหน่วยงานท้องถิ่น มุ่งเน้นพัฒนา

“บัณฑิตที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในการวางแผนการก่อสร้างและการออกแบบร่วมกับชุมชนท้องถิ่น เข้าใจถึงวิถีชีวิต อัตลักษณ์และวิถีของท้องถิ่น สามารถคิดและแก้ไขปัญหาในพื้นที่ได้ ผ่านการเรียนรู้จากประสบการณ์การทำงานจริงร่วมกับชุมชน (Area-Based)” ท่านมีความเห็นอย่างไร

ความเห็น : “ เป็นแนวความคิดที่ดีมาก ขอสนับสนุนแนวทางการสร้างบัณฑิตในแนวทางดังกล่าวเพราะแนวทางการพัฒนาท้องถิ่นนั้น บทบาทของสถาปนิกเป็นสิ่งที่จำเป็นๆอย่างมาก เพราะจะมีบทบาทในด้านการออกแบบ การวางแผนงานก่อสร้าง การพูดคุยและการออกแบบร่วมกับชุมชน ตามแผนการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นมีแนวโน้มที่หน่วยงานท้องถิ่นจะเปิดรับตำแหน่งตำแหน่งสถาปนิกเข้ามาเพื่อวางแผนการก่อสร้างร่วมกับท้องถิ่น ”

5. รูปแบบในการเรียนการสอนแบบ “สร้างกรอบงานออกแบบจากการเรียนรู้ปัญหาจริงและร่วมลงมือปฏิบัติกับชุมชน” จะเป็นการสร้าง “ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง ” ซึ่งเป็นเรื่องใหม่มากในวงการสถาปัตยกรรมและสังคมไทย ท่านคิดว่าแนวทางการเรียนการสอนแบบดังกล่าว จะเป็นประโยชน์กับสังคมและเป็น “ทางเลือก” ในวิชาชีพสถาปัตยกรรมหรือไม่ อย่างไร

ความเห็น : “ เห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งกับแนวทางดังกล่าวเพราะทางภาควิชาออกแบบเคหการ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กำลังสร้างมิติในการออกแบบให้ออกมาในแนวทางดังกล่าว คณะควรริบประสานความร่วมมือกับหน่วยงานและสถาบันการศึกษาที่ทำงานในแนวทางเดียวกันเพราะจะเป็นประโยชน์ระหว่างสถาบัน ควรส่งนักศึกษาไปทำงานร่วมกับชุมชนผ่านการฝึกงานหรือรายงานประจำแต่ละเทอม ”

6. ข้อเสนอแนะหรือความคิดเห็นอื่น ๆ ในหลักสูตรสถาปัตยกรรมศาสตร์บัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ความเห็น : “ สร้างความร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆให้มากขึ้นเพื่อจะได้สามารถสร้างองค์ความรู้ต่างๆได้เยอะๆควรเชิญผู้เชี่ยวชาญในด้านสถาปัตยกรรมและมิติทางสังคมมาช่วยบรรยายจะเป็นประโยชน์กับนักศึกษาและอาจารย์ผู้สอน ”

รองศาสตราจารย์ ดร.วิระ สัจจกุล

อธิการบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันอาศรมศิลป์

1. ปัจจุบันมีหลายสถาบันการศึกษาได้เปิดสอนสถาปัตยกรรมและได้สร้างบัณฑิตสถาปัตยกรรมออกมาเป็นจำนวนมากกว่า 1,500 คน/ปี ท่านคิดว่าการเรียนการสอนคณะสถาปัตยกรรมในยุคปัจจุบัน ยังมีความจำเป็นกับสังคมไทยหรือไม่ อย่างไร

ความเห็น : “ ตอนนี้ยังไม่มีเกณฑ์ระบุอย่างชัดเจนถึงสัดส่วนสถาปนิกต่อสัดส่วนประชากรในประเทศจึงคิดว่าวิชาชีพดังกล่าวยังมีความจำเป็นเพราะปัจจุบันยังเป็นวิชาชีพที่มีความขาดแคลน แต่ไม่ควรมุ่งเน้นการออกแบบ แต่ควรสร้างความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน อาทิ การวางแผนพัฒนาเมือง การเขียนแบบเคสียร์แบบ การวางแผนควบคุมงานก่อสร้าง การบริหารโครงการและการทำงานร่วมกับชุมชน ”

2. ประเทศไทยได้เข้าร่วมประชาคมอาเซียน ในอนาคตสถาปนิกต่างชาติจะสามารถเข้ามาประกอบอาชีพสถาปัตยกรรมในประเทศไทยได้นั้น ท่านมีความเห็นอย่างไรและคิดว่าสถาปนิกไทยต้องปรับตัวกับความเปลี่ยนแปลง อย่างไร

ความเห็น : “ รู้จักตัวเองให้มากขึ้น เข้าใจในวัฒนธรรมและวัสดุท้องถิ่นแบบไทยๆ เข้าใจในเทคโนโลยีการก่อสร้าง เอกลักษณ์ บริบทเชิงพื้นที่ อัตลักษณ์ของแต่ละท้องถิ่น สุดท้ายคือเรื่องภาษา ”

3. สถาบันการศึกษาที่เปิดสอนหลักสูตรสถาปัตยกรรมต้องปรับตัวอย่างไรบ้าง และควรผลิตบัณฑิตที่มีความเชี่ยวชาญแบบไหนจึงจะเป็นที่ต้องการของสังคม

ความเห็น : “ ควรพานักศึกษาลงพื้นที่เพื่อศึกษาจากงานจริงเพื่อสร้างประสบการณ์ในการทำงาน และสร้างความรู้และความเข้าใจถึงบทบาทของสถาปนิกในบทบาทการพัฒนาท้องถิ่น ”

4. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครจะเปิดหลักสูตรสถาปัตยกรรมศาสตร์บัณฑิต (สถ.บ) โดยมีจุดเด่นในด้านการทำงานร่วมกับชุมชนและหน่วยงานท้องถิ่น มุ่งเน้นพัฒนา “บัณฑิตที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในการวางแผนการก่อสร้างและการออกแบบร่วมกับชุมชนท้องถิ่น เข้าใจถึงวิถีชีวิต อัตลักษณ์และวัสดุท้องถิ่น สามารถคิดและแก้ไขปัญหาใน

พื้นที่ได้ ผ่านการเรียนรู้จากประสบการณ์การทำงานจริงร่วมกับชุมชน (Area-Based)" ท่าน
มีความเห็น อย่างไร

ความเห็น : “ ดีมากเพราะสถาปนิกในหน่วยงานท้องถิ่นยังเป็นที่ต้องการอีกมาก
อีกทั้งในอนาคตหน่วยงานท้องถิ่นจำเป็นต้องเปิดรับตำแหน่งรับบุคลากรประเภท
ดังกล่าวเพื่อไปทำการออกแบบและวางแผนงานก่อสร้างร่วมกับท้องถิ่น ”

5. รูปแบบในการเรียนการสอนแบบ “สร้างกรอบงานออกแบบจากการเรียนรู้ปัญหาจริงและร่วม
ลงมือปฏิบัติกับชุมชน” จะเป็นการสร้าง “ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง” ซึ่งเป็นเรื่องใหม่มากใน
วงการสถาปัตยกรรมและสังคมไทย ท่านคิดว่าแนวทางการเรียนการสอนแบบดังกล่าว จะ
เป็นประโยชน์กับสังคมและเป็น “ทางเลือก” ในวิชาชีพสถาปัตยกรรมหรือไม่ อย่างไร

ความเห็น : “ เห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งกับแนวทางดังกล่าวเพราะทางสถาบันอาศรม
ศิลป์เองก็กำลังพัฒนาการออกแบบโดยเน้นมิติการออกแบบทางสังคมสู่ทางด้าน
กายภาพ สถาบันการศึกษาควรประสานความร่วมมือกับหน่วยงานพื้นที่และ
สถาบันการศึกษาอื่นๆ ทางอาศรมศิลป์ยินดีที่จะสนับสนุนองค์ความรู้และควรให้
นักศึกษาควรลงทำงานจริงร่วมกับชุมชนตลอดจนควรฝึกงานร่วมกับหน่วยงาน
ท้องถิ่น ”

6. ข้อเสนอแนะหรือความคิดเห็นอื่น ๆ ในหลักสูตรสถาปัตยกรรมศาสตร์บัณฑิต
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ความเห็น : “ สร้างความร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆให้มากขึ้นเพื่อจะได้สามารถ
สร้างองค์ความรู้ต่างๆได้เยอะๆควรเชิญผู้เชี่ยวชาญในด้านสถาปัตยกรรมและมิติ
ทางสังคมมาช่วยบรรยายจะเป็นประโยชน์กับนักศึกษาและอาจารย์ผู้สอน ”

อาจารย์ วิรัช รัตตากร

อุปนายกสภาคนที่สอง สภาสถาปนิก

1. ปัจจุบันมีหลายสถาบันการศึกษาได้เปิดสอนสถาปัตยกรรมและได้สร้างบัณฑิตสถาปัตยกรรมออกมาเป็นจำนวนมากกว่า 1,500 คนปี ท่านคิดว่าการเรียนการสอนคณะสถาปัตยกรรมในยุคปัจจุบัน ยังมีความจำเป็นกับสังคมไทยหรือไม่ อย่างไร

ความเห็น : “ ตอนนี้สภาสถาปนิกและสมาคมสถาปนิกสยามเองก็ยังไม่มีความเห็นที่ชัดเจนถึงสัดส่วนสถาปนิกต่อสัดส่วนประชากรเท่าไรจึงจะเพียงพอ คิดว่าประเทศไทยเป็นประเทศที่กำลังพัฒนาคิดว่าวิชาชีพดังกล่าวยังมีความจำเป็นอยู่ เพราะปัจจุบันยังเป็นวิชาชีพที่มีความขาดแคลน โดยควรสร้างความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านมากกว่างานออกแบบ ”

2. ประเทศไทยได้เข้าร่วมประชาคมอาเซียน ในอนาคตสถาปนิกต่างชาติจะสามารถเข้ามาประกอบอาชีพสถาปัตยกรรมในประเทศไทยได้นั้น ท่านมีความเห็นอย่างไรและคิดว่าสถาปนิกไทยต้องปรับตัวกับความเปลี่ยนแปลง อย่างไร ?

ความเห็น : “ เรื่องภาษาและองค์ความรู้ด้านนวัตกรรมการออกแบบเพราะเป็นเรื่องที่สำคัญมาก ตอนนี้สมาคมเองก็มีการประชุมอบรมความรู้อย่างสม่ำเสมอแต่ไม่ได้รับความร่วมมือจากสถาปนิกมากนัก ”

3. สถาบันการศึกษาที่เปิดสอนหลักสูตรสถาปัตยกรรมต้องปรับตัวอย่างไรบ้าง และควรผลิตบัณฑิตที่มีความเชี่ยวชาญแบบไหนจึงจะเป็นที่ต้องการของสังคม

ความเห็น : “ ลงพื้นที่เพื่อศึกษาจากงานจริง สร้างประสบการณ์ในการทำงาน เน้นประสานความร่วมมือร่วมกับหน่วยงานท้องถิ่น ”

4. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครจะเปิดหลักสูตรสถาปัตยกรรมศาสตร์บัณฑิต (สท.บ) โดยมีจุดเด่นในด้านการทำงานร่วมกับชุมชนและหน่วยงานท้องถิ่น มุ่งเน้นพัฒนา “บัณฑิตที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในการวางแผนการก่อสร้างและการออกแบบร่วมกับชุมชนท้องถิ่น เข้าใจถึงวิถีชีวิต อัตลักษณ์และวัสดุท้องถิ่น สามารถคิดและแก้ไขปัญหาใน

พื้นที่ได้ ผ่านการเรียนรู้จากประสบการณ์การทำงานจริงร่วมกับชุมชน (Area-Based)" ท่านมีความเห็น อย่างไร?

ความเห็น : “ ถ้าทำได้จริงจะดีมากเพราะสถาปนิกในหน่วยงานท้องถิ่นยังเป็นที่ต้องการอีกมาก แต่การเปิดหลักสูตรแนวทางดังกล่าวควรศึกษาระเบียบให้ชัดเจน นักศึกษาที่จบไปจะได้ไม่มีปัญหาเหมือนบางสถาบันที่สภาไม่สามารถรับรองได้ เนื่องจากรายวิชาไม่ครบรวมถึงบุคลากรทางการสอนไม่มีความพร้อม ”

5. รูปแบบในการเรียนการสอนแบบ “สร้างกรอบงานออกแบบจากการเรียนรู้ปัญหาจริงและร่วมลงมือปฏิบัติกับชุมชน” จะเป็นการสร้าง “ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง ” ซึ่งเป็นเรื่องใหม่มากในวงการสถาปัตยกรรมและสังคมไทย ท่านคิดว่าแนวทางการเรียนการสอนแบบดังกล่าว จะเป็นประโยชน์กับสังคมและเป็น “ทางเลือก” ในวิชาชีพสถาปัตยกรรมหรือไม่ อย่างไร

ความเห็น : “ เห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งถ้าทำได้จริง แต่ต้องมองความเป็นจริงควบคู่กับการวางแผนหลักสูตร ควรคำนึงถึงความต้องการของภาคเอกชนร่วมด้วย ”

6. ข้อเสนอแนะหรือความคิดเห็นอื่น ๆ ในหลักสูตรสถาปัตยกรรมศาสตร์บัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ความเห็น : “ สร้างความร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆให้มากขึ้นและควรเชิญผู้เชี่ยวชาญมาบรรยายจะเป็นประโยชน์กับนักศึกษาและอาจารย์ผู้สอนเป็นอย่างมาก ”

ภาคผนวก ค
ประวัตินักวิจัย

ประวัติคณะผู้วิจัย

- 1) ชื่อ - นามสกุล (ภาษาไทย)   นางรัมภา สุวรรณพฤกษ์
ชื่อ - นามสกุล (ภาษาอังกฤษ)   Mrs. Rumpa Suvarnabriksha
- 2) เลขหมายบัตรประจำตัวประชาชน   5100200018682
- 3) ตำแหน่งปัจจุบัน   **คณบดีคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการ
ออกแบบ**
- 4) หน่วยงานและสถานที่อยู่ที่ติดต่อได้สะดวก พร้อมหมายเลขโทรศัพท์ โทรสาร และ
ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (e-mail)
**คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
168 ถนนศรีอยุธยา แขวงวรขิรพยาบาล เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร
10300
โทรศัพท์ 0 2281 9231-4   ต่อ 6304-5   โทรสาร   0
2282 8572**
- 5) ประวัติการศึกษา
2539 ค.ม. (บริหารการศึกษา)   จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย
2521 ศ.บ. (ออกแบบศิลปประยุกต์) วิทยาลัยเทคโนโลยีและ
อาชีวศึกษา
- 6) สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ (แตกต่างจากวุฒิการศึกษา) ระบุสาขาวิชาการ
สาขาวิชาการ   **ศิลปการตกแต่งภายใน**
กลุ่มวิชา   **งานประดิษฐ์**
- 7) ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิจัยทั้งภายในและภายนอกประเทศ โดย
ระบุสถานภาพในการทำการวิจัยว่าเป็นผู้อำนวยการแผนงานวิจัย หัวหน้า
โครงการวิจัย หรือผู้ร่วมวิจัยในแต่ละผลงานวิจัย
1) ผู้อำนวยการแผนงานวิจัย : -
2) หัวหน้าโครงการวิจัย :   โครงการพัฒนาและเผยแพร่ผลิตภัณฑ์
ของขวัญ ของที่ระลึกจากกระดาษสา
3) งานวิจัยที่ทำเสร็จแล้ว :
4) งานวิจัยที่กำลังทำ :
- 8) ติดต่อ   Mobile :   081-984-9984   E-mail:
S_rumpa@hotmail.com

ประวัติคณะผู้วิจัย

- 1) ชื่อ - นามสกุล (ภาษาไทย) นายกรณ์พงศ์ ทองศรี
ชื่อ - นามสกุล (ภาษาอังกฤษ) Mr. Kornpong Thongsri
- 2) เลขหมายบัตรประจำตัวประชาชน 3329900015446
- 3) ตำแหน่งปัจจุบัน อาจารย์ (พนักงานมหาวิทยาลัย)
- 4) หน่วยงานและสถานที่อยู่ติดต่อได้สะดวก พร้อมหมายเลขโทรศัพท์ โทรสาร และไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (e-mail)
**คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
168 ถนนศรีอยุธยา แขวงวชิรพยาบาล เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร
10300 โทรศัพท์ 0 2281 9231-4 ต่อ 6304-5 โทรสาร
0 2282 8572**
- 5) ประวัติการศึกษา
2552 ผ.ม. (การวางแผนภาคและเมือง) จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย
2546 สด.บ. (สถาปัตยกรรม) มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- 6) สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ (แตกต่างจากวุฒิการศึกษา) ระบุสาขาวิชาการ
สาขาวิชาการ การศึกษา การวางแผนภาคและเมือง
กลุ่มวิชา การวางแผนพัฒนาที่อยู่อาศัย (Housing
Development)
- 7) ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิจัยทั้งภายในและภายนอกประเทศ โดย
ระบุสถานภาพในการทำการวิจัยว่าเป็นผู้อำนวยการแผนงานวิจัย หัวหน้า
โครงการวิจัย หรือผู้ร่วมวิจัยในแต่ละผลงานวิจัย
  - 1) ผู้อำนวยการแผนงานวิจัย :-
  - 2) หัวหน้าโครงการวิจัย :-
  - 3) งานวิจัยที่ทำเสร็จแล้ว :
    - ปี 2552 เรื่องผลกระทบด้านเศรษฐกิจของรูปแบบการถือครองที่ดิน:
กรณีศึกษาเปรียบเทียบบ้านมั่นคงชนบทตำบลวังน้ำเขียว จังหวัด
นครราชสีมาและบ้านมั่นคงชนบทตำบลดอนยอ จังหวัดนครนายก
  - 4) งานวิจัยที่กำลังทำ :
- 8) ติดต่อ Mobile : 08-0604-6406 E-mail :
Korn.urp@gmail.com

- ปี 2549 การศึกษาและออกแบบผังบริเวณและภูมิทัศน์สถานที่
ท่องเที่ยวภูเขาหญ้า จังหวัดระนอง เสนอต่อองค์การบริหารส่วน
ตำบลหงาว จังหวัดระนอง

4) งานวิจัยที่กำลังทำ :

